Editorial

Aquesta edició de *Segell* vol ser testimoni d'un curs ple de celebracions d'aniversari. L'Escola Thau Barcelona i CIC Escola d'Idiomes han fet 50 anys, i Virtèlia Escola de Música n'ha fet 25.

L'Escola Thau va néixer l'any 1963 en el si de la IC del CICF, fundada per M. Rosa Farré i Escofet. Es va crear per poder oferir un parvulari on les noies que estudiaven per a jardineres educadores hi poguessin fer les pràctiques. D'entrada es va ubicar a la torre de Reina Victòria, 14. De seguida, però, es va convertir en una escola que oferia tots els cursos d'ensenyament obligatori i això va fer que els alumnes anessin passant per diferents edificis de Sarrià-Sant Gervasi fins que es va construir l'edifici actual, amb capacitat per a tots, inaugurat el gener del 1975.

Com explica el seu primer director, Jordi Cots: «Va començar a créixer d'una manera imparable! Va passar de 50 alumnes el primer any a 150 el següent.» I respecte a la pedagogia de l'Escola: «Dèiem: no hem de ser al davant ni al darrere de l'alumne. Hem de ser al costat.»

En aquesta mateixa línia, Joan Triadú, impulsor de l'Escola Thau, diu: «No anem a fer una pedagogia de dir que el nen és l'amo del món. El nen ha de saber que depèn dels altres i depèn d'ell mateix.»

CIC Escola d'Idiomes també va néixer l'any 1963 en el si de la IC del CICF, però com a Escola d'Anglès i Escola de Francès independents, per iniciativa de dues persones: Mr. Clements i Mr. Closas. Primerament, el francès tenia més presència i també s'impartia a l'Escola Thau, però de mica en mica l'anglès va anar agafant més rellevància.

Com diu Gina Viala, antiga directora: «Hi havia una certa rivalitat simpàtica i agradable entre les dues, a veure qui aconseguia més alumnes... Del regnat del francès vàrem passar, progressivament, a l'hegemonia de l'anglès.»

L'èxit d'aquestes escoles va portar a obrir-ne una tercera: l'Escola d'Alemany, dirigida per Hans van der Sluys.

Podem dir, doncs, que l'Escola d'Idiomes del CIC va anar creixent com va fer el Thau, gràcies, també, a les persones que hi havia al davant i que creien fermament en el projecte.

El mateix creixement que va donar prestigi a l'escola, va portar a crear el Departament de Viatges i Colònies. Gina Viala comenta: «Sí, li va donar prestigi. El nom del CIC ja sonava en la memòria col·lectiva de la gent, però encara li va donar més prestigi.»

Virtèlia Escola de Música va ser creada l'any 1988 en el si de l'Escola Virtèlia i, quan va desaparèixer, l'any 1995, l'escola de música va entrar a formar part de la ICCIC.

Ha destacat sempre pel seu concepte educatiu de la música: pretenia fer arribar la música a tot arreu, ser un centre musical. Com diu en Francesc Llongueres, antic director: «Un centre musical volia dir que no només s'ensenyaven instruments, sinó que s'ensenyaven altres coses... Vaig procurar que hi haguessin conferències, concursos, classes magistrals...»

Segons Gracian, *Virtèlia* vol dir 'palau de les virtuts', i Virtèlia les té totes. Per tant, a Virtèlia, per mitjà de la música, s'educa. Aquest és l'esperit de Virtèlia.

Tres històries de tres escoles que avui són una realitat consolidada que miren endavant i evolucionen, però sempre seguiran sent elles mateixes amb totes les virtuts i reptes de millora.

Per molts anys!

Frederic Raurell
Director general